

5 Ιουλίου 2015

Δύο φίλοι, μα τι φίλοι;

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Ένας ζωηρός κι ανήσυχος ποντικός νόμιζε πως μπορεί να γίνει φίλος μ' έναν βάτραχο.

- Εγώ είμαι ξεχωριστό ποντίκι, ακόμα κι ο βάτραχος με παραδέχεται και το καμαρώνει που πιάνει φιλία μαζί μου!

Έτσι λοιπόν μια μέρα ο «καλός σου» ο βάτραχος, που βέβαια είχε κακούς σκοπούς, κατάφερε τον «ξύπνιο» ποντικό μας να δέσει το πόδι του μαζί με το δικό του.

- Θα είμαστε ενωμένοι οι δυο μας και θα τριγυρίζουμε και θα γευόμαστε τα καλούδια της γης μαζί, έλεγε και ξανάλεγε το βατράχι.

Στην αρχή τριγύριζαν στα χωράφια κι έτρωγαν σιτάρι και σανό. Το ποντικάκι μας έγλειφε τα μουστάκια του ευχαριστημένο και λαχταρούσε κι άλλες περιπέτειες στον «γύρο του κόσμου» με τον βάτραχο. Μετά όμως κατέβηκαν στη λίμνη κι ο βάτραχός μας πήδηξε αμέσως στο νερό.

- Κουάξ, κουάξ, φιλαράκο μου, ακολούθησέ με και μη φοβάσαι, φίνα θα περάσουμε!

Ο ποντικός μας, με δεμένο το πόδι στο πόδι του βάτραχου, κολυμπούσε μαζί του στη λίμνη πλατσουρίζοντας ενθουσιασμένος. Όταν όμως έφτασαν στα βαθιά, ο βάτραχος κάνει μια ξαφνική βουτιά και πάει στον πάτο της λίμνης, τραβώντας μαζί του τον «άτυχο φίλο» του.

- Δυστυχία μου, βοήθεια, πνίγομαι!

Ο ποντικός μας χτυπιόταν απελπισμένα και τάραζε τα νερά. Και κείνη ακριβώς τη στιγμή τον πρόσεξε ένα γεράκι από ψηλά και τον έκανε στόχο του. Σαν αστραπή τότε, χίμηξε πάνω στον ποντικό μας που πνιγόταν και τον σήκωσε με τα νύχια του. Αλλά μαζί του φυσικά σήκωσε και τον βάτραχο, έτσι όπως ήταν δεμένος στο πόδι του ποντικού και χόρτασε βασιλικά και με τους δυο που «ταξίδεψαν» στην κοιλιά του.

- Τι περιμένεις; **Πάντα έρχεται ώρα που ο κακός θα τιμωρηθεί για την κακία του**, μονολογούσε ένας αετός πετώντας πιο ψηλά με τα τεράστια φτερά του!

Απόδοση: Δ.Σ.

Αφήγηση: Μαρία Σαββοπούλου

Άκουσε την αφήγηση του μύθου

%mythos_filoi_%